

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Ex priori ad Corinthios.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ANNO CHRISTI 431

πνον. ἐγὼ γὰρ, Φησὶν, εἰμὶ ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς διακονῶν. ἐκκοιῶ καὶ εἰ κατὰ ἐβήκεν ἐν διακονοῖς, ἀλλ' οὐδ' ἔστιν αὐτὸς ὁ ἀνακεῖμενος ὡς δεσπότης, καὶ ἄρα πάσης κτίσεως διακονοῦμεν ὡς θεός.

Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Χρῆστος· διηγουμένη τοῖς ἀρχιερεῶσι τῶν Ἰουδαίων ἐρχομένων εἰς ἐμὴν ὁ Χρῆστος· εἰάν ὑμῖν εἴπω, οὐ μὴ πισθίσητε· εἰάν δὲ ἐρρήθῃσω, οὐ μὴ ἀποκριθῆτε. διὰ τὴν νύξιν ἵ ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τοῦ θωάμεως τοῦ θεοῦ. εἰ καὶ ἐκ δεξιῶν τοῦ θωάμεως τοῦ θεοῦ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου υἱός, πῶς οὐ θεός ὁ Χρῆστος, τοῖς ἀνωτάτω θωάκοις ἐμπρέπων, καὶ ὁμόθεον τῶν πατέρων; οὐ γὰρ σιωεδράς τῶν κτ' φύσιν θεῶν ἡμετέρας ὄλωσ. σιωεδράς δὲ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καθ' ἑνωσιν οἰκονομικῶν σαρκὸς γερονότος τοῦ ἐκ θεοῦ φῶτος λόγου.

Ὁμι ζωὴ καὶ ζωοποιός ὁ Χρῆστος.

Ἐκ τῆς πρὸς Κορινθίους πρῆτης.

ΩΣ φρονίμοις λέγω· κρίνατε ὑμεῖς ὁ φημι. τὸ πῶπτερον τῆς ἀλογίας, ὁ ἀλογόμηρ, οὐχὶ κοινωνία ἐστὶν ἄματος ἔ Χρῆστος; ἄρτον ὃν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία ἐστὶν τοῦ σώματος τοῦ Χρῆστος; ὅπεις ἄρτος, ἐν σώματι ἐσμὲν πολλοί. ἄρτι πάντες ἐκ τοῦ ἐνός ἄρτου μετέχμεν. ἢ ἀνθρώπου σαρκός, ὅσον ἦκεν εἰς ἰδίαν φύσιν, ἐκ αὐτοῦ εἶη ζωοποιός· ἀλλ' οὐδὲ τὸ ἄμα τὸ ἀνθρώπινον, εἰ κοινὸν εἶη καὶ καθ' ἑαυτὸ. ζωοποιεῖ δὲ τὸ σῶμα τοῦ Χρῆστος, καὶ

pertiri, quod vitæ spiritu destituitur; corpus autem Christi, & pre-

Ego in medio vestri sum tamquam qui ministrat. Et si ergo inter ministeria ultro sese dimiserit, attamen ut Dominus, uniuersæque creaturæ famulatu honoratus, ut Deus, ipse est qui recumbit.

Iesus igitur ait illis: (nempe sacerdotum principibus ab illo Christusne esset sciscitantibus) Si vobis dixerero, non credetis mihi. Si autem interrogauero, non respondebitis mihi, neque dimittetis. Ex hoc autem erit Filius hominis sedens a dextris virtutis Dei. Si Filius hominis sedet a dextris Dei, quomodo Christus summo illo throno decoratus, eademque cum Patre sedis auctoritate præditus, non est Deus? Neque enim cum vero naturalique Deo productitia natura confidere aliquando potest. Confidet autem cum eo Filius hominis; Dei nimirum Verbo secundum vnionis dispensationem incarnato.

Quod Christus est vita & viuificus.

Ex priori ad Corinthios.

VT prudentibus loquor: vos ipsi iudicate quod dico. Calix benedictionis, cui benedicimus, nonne communicatio sanguinis Christi est? & panis quem frangimus, nonne participatio corporis Domini est? Quoniam vnus panis, & vnus corpus multi sumus: nam omnes de vno pane participamus. Caro hominis, quod quidem ad propriam naturam illius spectat, nequaquam viuificat. Sed neque vulgaris quoque hominis sanguis vllam omnino per se & secundum se viuificandi vim habet. Atqui cum soli Deo conueniat vitam illi impartiri, quod vitæ spiritu destituitur; corpus autem Christi, & pre-

cius illius sanguis viuificent, cui dubium esse potest, quin Deus sit Christus? Hinc namque corpus illius habet vt sit viuificum. Quod si vt homo per se ac seorsum mente concipiatur, qui sola Christi appellatione decoratus sit, nudamque filii personam habeat, quomodo corpus illius posset esse viuificum?

1. Cor. c. 15.
v. 45.

Factus est primus homo Adam in animam viuentem, nouissimus Adam in Spiritum viuificantem. rursus: Primus homo de terra terrenus, secundus homo de caelo caelestis. Qualis terrenus, tales & terreni: & qualis caelestis, tales & caelestes. Igitur sicut portauimus imaginem terreni, portemus & imaginem caelestis. Hoc autem dico, fratres, quia caro & sanguis regnum Dei possidere non possunt, neque corruptio incorruptelam possidebit. Subiungit reliqua: Canet enim tuba, & mortui resurgent incorrupti, & nos immutabimur. Oportet enim corruptibile hoc induere incorruptionem, & mortale hoc induere immortalitatem. Primus homo factus est in animam viuentem. egebat enim tamquam figmentum Deo viuificante. At vero nouissimus Adam, hoc est Christus, quod vt Deus vita externa non indigeret, spiritus fuit, qui vitam in nos transfundit. Atqui viuificandi facultas propria est diuinæ naturæ possessio. Et primus quidem homo de terra erat terrenus; secundus autem licet ex muliere ortum traheret, de caelo venerat. Quamuis enim Verbum, quod de supernis, hoc est de caelo est, & ex Deo Patre natum est, homo factum sit; nihilo tamen secius de caelo est. Rursus vti, corruptionis & mortis vinculis constricti,

το ἡμῶν αἷμα, πρέποντος μόνω θεῷ τῆ ζωοποιῆν διδάσκει τὸ ζωῆς ἰσχυροῦς. θεὸς οὐκ ἄρα χεῖρος οὕτω γὰρ ἔσται ζωοποιὸν τὸ σῶμα αὐτῶν. εἰ δὲ ἀδελφὸς ἀνὰ μέρος νοεῖται μόνῃ τῆ χεῖρος κλησὶς τελεμημῆρ, καὶ γυμνὸν ὑποθεσώπων ἔχων, πῶς αὐτῶν εἶν ζωοποιὸν τὸ σῶμα αὐτῶν;

Εἰ γὰρ οὗτος ἀδελφὸς Ἀδάμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν ὁ ἔχεται ἄδαν. ἄδαν εἰς πνεῦμα ζωοποιουῦν καὶ πάλιν ὁ ἀδελφὸς ἀδελφὸς ἐκ γῆς, γαϊκόσ ὁ ἀδελφὸς ἀδελφὸς, ὁ κώριος ὁ οὐρανοῦ. οἷος ὁ γαϊκός, τοιοῦτοι ὁ οὐρανοῦ καὶ οἷος ὁ ἐπουρανοῦ, τοιοῦτοι ὁ ἐπουρανοῦ καὶ κατὰ τὸ φορέσασθαι πλὴν εἰκόνα τῆ γαϊκοῦ, φορέσασθαι καὶ πλὴν εἰκόνα τῆ ἐπουρανοῦ. τῆτο δὲ φημι, ἀδελφοί, ὅτι σαρκὶ καὶ αἷμα βασιλείαν θεοῦ κληρονομήσαι οὐ δύναται, οὐδὲ ἡ φθορὰ πλὴν ἀφθαρσίῃ κληρονομεῖ. ἀφθαρσία γὰρ δὲ πύτοις ὅτι σαλπεί, καὶ νεκροὶ ἐγεργήσονται ἀφθαρτοί, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγήσονται. δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τῆτο εὐδύνασθαι τὴ ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τῆτο εὐδύνασθαι πλὴν ἀθανασίαν.] εἰς ψυχὴν ζῶσαν ὁ ἀδελφὸς ἀδελφὸς γέγονεν. εἰ δὲ ἴτω γὰρ ὡς ποίημα τῆ ζωοποιουῦτος θεοῦ. ὁ δὲ γὰρ ἔχεται Ἀδάμ, πνεῦμα χεῖρος, ὅτι μὴ εἰδὲτο ζωῆς ὡς θεός, πνεῦμα γέγονεν εἰς ἡμῶν ζωοποιουῦν ὅτι ὁ δὲ θεὸς φύσεως ἰδίον πλεονέκτημα. καὶ ὁ μὲν πρῶτος ἐκ γῆς, γαϊκόσ ὁ ἀδελφὸς ὁ οὐρανοῦ, καὶ τοὶ γυμνοὶ δια γυμνός. ὁ γὰρ ἀνῶθεν καὶ ὁ οὐρανοῦ, καὶ ἐκ θεοῦ πατρὸς λόγος, καὶ εἰ γέγονεν ἀδελφὸς, ἀλλ' οὐδὲν ἡπτόν ὅστιν ὁ οὐρανοῦ καὶ εἰ φθορὰ καὶ θανάτω κατεργημέ-

ANNO
CHRISTI
431.

ANNO CHRISTI 431

νοι, πλὴν εἰκόνα τῆς χροικῆς δια τῆς το
 φορέσαι λεγόμεθα· πλὴν ἀφθαρσίαν
 εἰδυσάμενοι, πλὴν εἰκόνα τῆς ἐπουρα-
 νίου φορέσαιμεν. ἀφθαρσία δὲ πά-
 λιν ἴδιον ἀγαθὸν τῆς κτ' φύσιν θεό-
 τητος. ἀλλὰ ἀπονται ἡμεῖς νεκροί, καὶ
 τὸ φθαρτὸν ἀμφιέννυται πλὴν ἀφ-
 θαρσίαν, γεγονότος καθ' ἡμᾶς τῆς
 μονογενεῖς, καὶ μεθιστάμενος τὸ θνη-
 τὸν εἰς ἀθανάσιον, καὶ τὸ φθαρ-
 τὸν εἰς ἀφθαρσίαν ἐν ἑαυτῷ καὶ
 πρὸς τῷ μετασχημαζόντος. οὕτω
 ἡμεῖς γέγονεν ὁδὸς εἰς ζωὴν καὶ ἡμῖν αὐτοῖς.

terreni imaginem gestamus; ita
 incorruptionem iam induti, ce-
 lestis imaginem portabimus. At-
 qui incorruptio bonum est natu-
 ralis diuinitatis proprium. Nam
 mortui immutantur, corrupti-
 bileque induit incorruptionem,
 cum vnigenitus nostri similis na-
 tus mortalitatem transfulerit in
 immortalitatem, & corruptio-
 nem primum transformauerit in
 incorruptionem in semetipso. Hac
 enim ratione nobisipsis quoque
 via ad vitam factus est.

Ex τῆς πρὸς Κορινθίους β'.

Ex posteriore ad Corinthios.

AΛΛΑ αὐτοῖς, φησὶν, ἐν ἑαυ-
 τοῖς τὸ δόκρμα εἶδαν ἄπο
 ἐξήκαμην, ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν
 ἐν ἑαυτοῖς, ἀλλ' ὅτι τῷ θεῷ τῷ ἐξεί-
 ραντε ὅτι νεκροί.] εἰ θεὸς τὸ κτ' φύ-
 σιν περιελάμβανεν εἶναι φανερὸν ἐξείραν
 τοῖς νεκροῖς, ὅτι ζωὴ καὶ ζωοποιός ὄντων.
 ἔφη δὲ Χριστός, ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστα-
 σις καὶ ἡ ζωὴ. φάμεται δὲ καὶ ἐρη-
 γερῶς ὅτι νεκροί. θεὸς ἀεὶ ὄντων,
 ὡς ζωὴ καὶ φύσιν.

SED ipsi in nobisipsis responsum
 mortis habuimus, ut non simus
 fidentes in nobis, sed in Deo, qui sus-
 citat mortuos. Si mortuorum exsus-
 citatio in eum, qui natura Deus
 est, maxime conuenit, propterea
 quod solus vita sit & viuificus;
 Christum autem resurrectionem
 & vitam diferte sese appellat,
 eundemque mortuos exsuscitasse
 certo constat; quis & verum
 Deum, & vitam secundum natu-
 ram esse ambigat?

Ex τῆς πρὸς Ἑβραίους.

Ex epistola ad Hebræos.

EΡΕΙ οὐκ ἠκούσθηκε τὰ πη-
 ρὰ ἀίματος ἢ σαρκός, καὶ αὐ-
 τὸς παραπλασίως μετέλαβεν αὐτῶν
 ἵνα διὰ τῆς θανάτου καταργησῆται τὸ
 κράτος ἐργονταῖς θανάτου, τοῦτέστι
 διάβολον.] παραπλασίως ἡμῖν τοῖς
 ἐν τέχνῳ θεοῦ τετραγμένοις κοινοῦ-
 νηκεν ἡμᾶς καὶ σαρκὸς ὅτι ἐν θεοῦ λό-
 γος, ἵνα τῷ θανάτῳ τὸ ἴδιον σῶμα
 δοῖς, ζωοποίησιν πάλιν αὐτὸ, ζωὴ καὶ
 φύσιν ὑπερῶν, ὡς θεός. ἐπεὶ πῶς
 κατήργηται τὸ θανάτου τὸ κράτος, εἰ
 μὴ τὸ πᾶν εἰς θανάτον ἀνελθῶ σῶ-

QVIA ergo pugri communica-
 uerunt carni & sanguini, &
 ipse similiter participauit usdem, ut
 per mortem destrueret eum qui ha-
 bebat mortis imperium, id est dia-
 bolum. Æque ac nos qui inter fi-
 lios Dei censemur, carnis & fan-
 guinis Dei Verbum particeps fa-
 ctum est; quo nimirum proprium
 corpus in mortem contradens,
 ipsum denuo tamquam qui sua-
 pte natura vita & Deus existat,
 vitæ restituit. Nā quomodo mor-
 tis imperium destructum est, si
 corpus quod secundam naturam